Subota, 23.05.2015.g.

Nastavljam navoditi prekrasne misli i spoznaje španjolskog pisca

FRANCISCA FERNANDEZ-CARVAJALA iz trećeg, od njegova četiri

sveska knjige RAZGOVARATI S BOGOM, koji sadržava meditacije za

svaki dan u godini gdje piše o DAROVIMA DUHA SVETOGA.

"DAR STRAHA BOŽJEGA

Služinski strah i sveti strah Božji. Posljedice ovoga dara u duši.

Sveti strah Božji i nastojanje da se odbaci svaki grijeh.

Povezanosti ovog dara s krjepostima poniznosti i umjerenosti.

Osjetljivost duše i osjećaj grijeha.

I) Sveta Terezija kaže da nam, pred tolikim iskušenjima i kušnjama koje smo trpjeli, Gospodin daje dva lijeka: "ljubav i strah". "Ljubav će nas natjerati da protegnemo korake; strah će nas nagnati da pazimo kamo ćemo stati, zato da ne padnemo."

Ali, svaki strah nije dobar. Postoji "svjetovni strah", svojstven

onima koji se iznad svega boje fizičkog zla ili društvenog

nepotvrđivanja, koji ih mogu pogoditi u ovom životu. Bježe od

neugodnosti ovog svijeta, spremni su napustiti Krista i Njegovu Crkvu čim

predvide da im odanost kršćanskom životu može uzrokovati neku nevolju.

Iz ovog straha proizlaze "ljudski obziri", on je izvor bezbrojnih

poraza i podrijetlo same nevjere.

Posve je različit "služinski strah" koji udaljuje od grijeha iz

straha od muka u paklu ili iz bilo kojeg drugog razloga

nadnaravnog reda. To je dobar strah, za mnoge koji su udaljeni

od Boga može biti prvi korak k obraćenju i "početak ljubavi".

Ovo ne treba biti glavni poticaj kršćaninu, ali u puno slučajeva bit će

velika obrana od napasti i od privlačnosti koje prikrivaju zlo.

"Tko se boji, nije savršen u ljubavi" – napisao je apostol Ivan – jer

pravog kršćanina potiče ljubav i stvoren je da ljubi. **"SVETI STRAH**

BOŽJI", dar Duha Svetoga, prebivao je uz druge darove u

presvetoj Kristovoj duši, te je ispunio i srce Blažene Djevice

Marije; imale su ga sve svete duše, on zauvijek ostaje na nebu i

po njemu blaženi, uz anđele, neprestano uzvisuju Presveto

Trojstvo. Sveti Toma naučava da je ovaj dar posljedica dara

mudrosti i njegovo vanjsko očitovanje.

Ovaj sinovski strah, svojstven djeci koja se osjećaju zaštićena od svog

Oca, koga ne žele uvrijediti, ima dva glavna učinka. Onaj najvažniji,

budući da je jedini bio prisutan u Kristu i u Presvetoj Djevici, neizmjerno

je poštovanje prema Božjem veličanstvu, duboki smisao za sveto i

beskrajno uživanje u Očevoj dobroti.

U krjeposti ovoga dara, svete duše su prepoznale svoju

beznačajnost pred Bogom. I mi možemo često ponavljati,

prepoznavajući svoju ništavost, možda u obliku strelovitih molitvi, ono što

je tako često ponavljao Sveti Josemaria Escriva: "Ne vrijedim ništa,

nemam ništa, ne mogu ništa, ne znam ništa, nisam nitko, ništa!", kad je

prepoznao neizmjernu veličinu u osjećanju i življenju života "djeteta

Božjega".

U zemaljskom životu daje se drugi učinak ovoga dara: velik

strah od grijeha, a ako ga se nesrećom počini, živo pokajanje.

Svjetlom vjere, ojačanim sjajem ostalih darova, duša shvaća nešto o

Božjoj uzvišenosti, o beskrajnoj udaljenosti i o ponoru koji širi grijeh

između čovjeka i Boga.

Po daru straha razumijemo da je "u korijenu moralnih zala koja

dijele i odvajaju društvo – grijeh."□ DAROM□ STRAH□ BOŽJEGA

uspjet ćemo mrziti i mali promišljeni grijeh, snažno djelovati

protiv prvih znakova mlakosti, lijenosti ili lagodnosti. U

određenim prilikama našega života možda ćemo vidjeti potrebu da snažno

ponovimo, kao strjelovitu molitvu: "Ne želim mlakost! *Confige timore tuo*

carnes meas! - Daj mi, Bože, sinovski strah kojim ću se usprotiviti!".

II) Ljubav i strah. To nosim sa sobom na putu. "Ako ljubav konačno i

potpuno otjera strah, ako se strah izmijeni i pretvori u ljubav …"(*SVETI*

GRGUR NISENSKI) To je strah sina koji ljubi svoga Oca svim svojim bićem i ne želi se odvojiti od Njega ni za što na svijetu. Tada duša bolje shvaća beskrajnu udaljenost koja je dijeli od Boga i ujedno svoj položaj djeteta. Nikada kao do ovog trena nije se prema Bogu odnosila s većim pouzdanjem niti s većim poštovanjem i obožavanjem**. Kad se izgubi SVETI STRAH OD BOGA, STRAH BOŽJI, razvodnjava se ili se gubi osjećaj grijeha i mlakost lako ulazi u dušu. Gubi se osjećaj moći, Božjega Veličanstva i časti koja mu se duguje.**

Ne možemo se približiti nadnaravnom svijetu uzaludno pokušavajući

pobožanstvenju, koje milosti u nama proizvodi pomoću poniznosti i

ljubavi, koje se izražavaju u borbi da iz svojeg života iskorijenimo svaki

grijeh.

"Prvi uvjet da se to zlo iskorijeni … je brinuti se da se u svom ponašanju

spremno odupiremo grijehu kako u općenitoj tako i u konkretnoj situaciji.

Srce i razum moraju se žestoko i iskreno suprotstaviti teškom grijehu, a i

prema namjernom lakom grijehu moramo u sebi nositi mržnju, jer kod

ovog grijeha doduše ne gubimo Božju milost, ali nam on otežava da do

nje dođemo." (*SVETI JOSEMARIA ESCRIVA*)

Čini se da su danas mnogi izgubili SVETI STRAH BOŽJI.

Zaboravljaju tko je Bog a tko smo mi, zaboravljaju Božansku

pravdu i to ih gura i daljnje stranputice. Razmišljanje o

krajnjem cilju, o posljednjim stvarima – smrti, sudu, paklu i

raju, o onoj stvarnosti koju ćemo možda uskoro vidjeti: konačan

susret s Bogom; pripravlja nas da nam Duh Sveti obilnije udijeli

ovaj dar koji je tako blizu ljubavi.

III) Na mnogo načina Gospodin nam govori da se ničega ne trebamo

bojati, osim grijeha, koji nas lišava prijateljstva s Bogom. Od bilo koje

poteškoće, sredine, od nesigurne budućnosti … ne treba se bojati, treba

biti jak i hrabar, kako priliči djeci Božjoj. Kršćanin ne smije živjeti

prestrašeno, ali treba imati u srcu SVETI STRAH BOŽJI, od onog Boga,

kojeg svim srcem ljubi.

Kroz evanđelje "Krist nam ponavlja više puta: 'Ne bojte ih se … Ne bojte

se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti.' Pored ovih poziva na

hrabrost, zaorit će opomena: 'Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo

pogubiti u paklu'(Mt 10,28. Pozvani smo na hrabrost i, ujedno, na

STRAH BOŽJI, a to treba biti strah ljubavi, sinovski strah. A samo kad

ovaj strah uđe u naša srca, moći ćemo biti zaista jaki, imati snagu

apostola, mučenika, priznavalaca".(*IVAN PAVAO II*)

Među glavnim učincima koje u duši stvara STRAH BOŽJI, jest

odvajanje od stvorenih stvari i unutarnji stav budnosti da bi se

izbjegle i najmanje prigode za grijeh. To ostavlja u duši

posebnu osjetljivost kojom otkriva sve ono što može "žalostiti

Duha Svetoga".

DAR STRAHA BOŽJEGA nalazi se u korijenu poniznosti, budući da duši

daje svijest i njezinoj slabosti i potrebi da duša zadrži volju u vjernoj i

ljubavi punoj pokornosti beskrajnom Božjem Veličanstvu, stavljajući nas

uvijek na naše mjesto, ne želeći zauzeti Božje mjesto, bez prihvaćanja

časti koje su za slavu Božju.

Jedan od pokazatelja taštine je nepoznavanje STRAHA

BOŽJEGA.

Uz poniznost, DAR STRAH BOŽJEGA ima sličnosti s krjepošću

umjerenosti, koja čini da se ljudske stvari koriste umjereno,

podređujući ih nadnaravnom cilju. Korijen grijeha najčešće je

upravo u neumjerenom traženju osjećajnih užitaka ili onih koji

proizlaze iz materijalnih stvari, i u ovom okruženju DAR

STRAHA BOŽJEGA djeluje tako da čisti srce i čuva ga cijelog za

Boga.

DAR STRAHA BOŽJEGA je u pravom smislu riječi dar borbe

protiv grijeha. Svi ostalo darovi surađuju s njime u ovom osobitom

poslanju: svjetla darova razuma i mudrosti otkrivaju Božju veličinu i

pravo značenje grijeha; praktične upute dara savjeta podržavaju divljenje

prema Bogu; dar jakosti podržava na s u borbi protiv zla, udaljujući

obeshrabrenost. **(M.M.PHILIPON**)

Ovaj dar, koji nam je s ostalima udijeljen na krštenju, povećava

se u mjeri u kojoj smo vjerni milostima koje nam Duh Sveti

daje; na poseban način, kada razmatramo veličinu i veličanstvo Božje,

kad dubinski obavljamo ispit savjesti otkrivajući i pridajući stvarnu

važnost koju imaju naši nedostaci i grijesi.

SVETI STRAH BOŽJI s lakoćom će nas dovesti do skrušenosti i

pokajanja rođena iz sinovske ljubavi: "Ljubav i strah božji. To

su dvije jake tvrđave, odakle se navješćuje rat svijetu i

zlodusima." (*SVETA TEREZIJA AVILSKA)*

SVETI STRAH BOŽJI mirno će nas voditi k razboritom nepouzdanju u

nas same, da brzo pobjegnemo od prigoda grijeha; i navest će nas na

veću obzirnost prema Bogu i prema svemu što se na Njega odnosi.

Zamolimo Duha Svetoga da nam pomoću ovog dara pomogne da iskreno

priznamo svoje nedostatke i istinski se pokajemo za njih. Neka nas

navede da sa psalmistom kažemo: "Potoci suza potekoše mi iz očiju, jer

se Zakon tvoj ne čuva." Zamolimo ga da nam dadne osjetljivost duše i

ujedno snažan osjećaj grijeha."

DAR STRAH BOŽJEGA … Duboko je i čvrsto usađen u svemu

što jesam, takav kakav jesam …

Evo još jednom nekih misli koje su me posebno dojmile:

DAR STRAHA BOŽJEGA je u pravom smislu riječi dar borbe

protiv grijeha.

DAROM STRAHA BOŽJEGA uspjet ćemo mrziti i mali

promišljeni grijeh, snažno djelovati protiv prvih znakova

mlakosti, lijenosti ili lagodnosti.

Ovaj dar, koji nam je s ostalima udijeljen na krštenju, povećava

se u mjeri u kojoj smo vjerni milostima koje nam Duh Sveti daje

…

U zemaljskom životu daje se drugi učinak ovoga dara: velik

strah od grijeha, a ako ga se nesrećom počini, živo pokajanje.

"SVETI STRAH BOŽJI", dar Duha Svetoga, prebivao je uz

druge darove u presvetoj Kristovoj duši, te je ispunio i srce

Blažene Djevice Marije; imale su ga sve svete duše, on zauvijek

ostaje na nebu i po njemu blaženi, uz anđele, neprestano

uzvisuju Presveto Trojstvo. Sveti Toma naučava da je ovaj dar

posljedica dara mudrosti i njegovo vanjsko očitovanje.

Jedan od pokazatelja taštine je nepoznavanje STRAHA

BOŽJEGA.

Kad se izgubi SVETI STRAH OD BOGA, STRAH BOŽJI,

razvodnjava se ili se gubi osjećaj grijeha i mlakost lako ulazi u

dušu. Gubi se osjećaj moći, Božjega Veličanstva i časti koja mu se duguje.

Uz poniznost, DAR STRAH BOŽJEGA ima sličnosti s krjepošću umjerenosti, koja čini da se ljudske stvari koriste umjereno, podređujući ih nadnaravnom cilju. Korijen grijeha najčešće je upravo u neumjerenom traženju osjećajnih užitaka ili onih koji proizlaze iz materijalnih stvari, i u ovom okruženju DAR STRAHA BOŽJEGA djeluje tako da čisti srce i čuva ga cijelog za Boga.

Među glavnim učincima koje u duši stvara STRAH BOŽJI, jest odvajanje od stvorenih stvari i unutarnji stav budnosti da bi se izbjegle i najmanje prigode za grijeh. To ostavlja u duši posebnu osjetljivost kojom otkriva sve ono što može "žalostiti Duha Svetoga".

Čini se da su danas mnogi izgubili SVETI STRAH BOŽJI.

Zaboravljaju tko je Bog a tko smo mi, zaboravljaju Božansku

pravdu i to ih gura i daljnje stranputice. Razmišljanje o

krajnjem cilju, o posljednjim stvarima – smrti, sudu, paklu i

raju, o onoj stvarnosti koju ćemo možda uskoro vidjeti: konačan

susret s Bogom; pripravlja nas da nam Duh Sveti obilnije udijeli

ovaj dar koji je tako blizu ljubavi.

Ali, svaki strah nije dobar. Postoji "svjetovni strah", svojstven

onima koji se iznad svega boje fizičkog zla ili društvenog

nepotvrđivanja, koji ih mogu pogoditi u ovom životu… Iz ovog

straha proizlaze "ljudski obziri", on je izvor bezbrojnih poraza i

podrijetlo same nevjere.

SVETI STRAH BOŽJI s lakoćom će nas dovesti do skrušenosti i

pokajanja rođena iz sinovske ljubavi: "Ljubav i strah božji. To

su dvije jake tvrđave, odakle se navješćuje rat svijetu i

zlodusima." (*SVETA TEREZIJA AVILSKA)*

O, DOĐI STVORČE, DUŠE SVET, POHODI

DUŠE VJERNIKA!

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI LJUBLJENI

BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.